

Δ' ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΪΟΥ
Σαμπεζύ, 6-13 Ιουνίου 2009

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Απόφασις

Ἡ Δ' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπό τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῆ συμφώνω γνώμη τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθεῖση κατὰ τὴν ἐν Φαναρίω Ἱεράν Σύναξιν αὐτῶν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2008, συνήλθεν εἰς τὸ ἐν Σαμπεζύ Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Ἰουνίου 2009, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Διάσκεψις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν καὶ ἐξεπροσωπήθησαν πᾶσαι αἱ ἀγιώταται Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἠσχολήθη περὶ τὸ θέμα τῆς κανονικῆς ὀργανώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς καὶ συνεζήτησε, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Προσυνοδικῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων, τὰ ὑπὸ τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐτῶν 1990 καὶ 1993 ὑποβληθέντα αὐτῇ σχετικὰ κείμενα, τροποποιήσασα καὶ ἐγκρίναςα αὐτὰ ὡς ἀκολουθῶς:

1.

1. Διεπιστώθη ὅτι ἀποτελεῖ κοινὴν βούλησιν πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπιλυθῆ τὸ ζήτημα τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς τὸ ταχύτερον δυνατὸν καὶ ὅπως ὀργανωθῆ αὕτη κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν κανονικὴν παράδοσιν καὶ πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
2. Διεπιστώθη ὡσαύτως ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν φάσιν δὲν εἶναι ἐφικτὴ δι' ἱστορικούς καὶ ποιμαντικούς λόγους ἡ ἄμεσος μετάβασις εἰς τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, τούτέστιν εἰς τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς μόνου Ἐπισκόπου εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως προτείνῃ τὴν δημιουργίαν μεταβατικῆς τινος καταστάσεως, ἣτις καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται κατωτέρω. Ἡ τοιαύτη προετοιμασία δὲν θὰ πρέπει νὰ βραδύνη πέραν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ δυναθῆ αὕτη νὰ προβῆ εἰς μίαν κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

2.

1. Προτείνεται, ὅπως κατὰ τὸ μεταβατικὸν στάδιον, κατὰ τὸ ὅποιον θὰ προετοιμασθῆ ἡ κανονικὴ λύσις τοῦ ζητήματος δημιουργηθοῦν (ἢ ἰδρυθοῦν) εἰς ἐκάστην ἐκ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων περιοχῶν «Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις» πάντων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ ὡς κανονικῶν ἀναγνωριζομένων ἐπισκόπων, οἵτινες θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγονται εἰς τὰς κανονικὰς δικαιοδοσίας, εἰς ἃς ὑπάγονται σήμερον.
2. Αἱ συνελεύσεις αὗται θὰ συνίστανται ἐκ πάντων τῶν ἐν ἐκάστη περιοχῇ ἐπισκόπων, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωνίᾳ μετὰ πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ θὰ προεδρεύωνται ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγομένων ἀρχιερέων, ἑλλείψει δὲ τούτου συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν τῶν Διπτύχων. Αὗται θὰ ἔχουν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν πρώτων ἱεραρχῶν τῶν διαφόρων δικαιοδοσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὴν περιοχὴν.

3. Ἔργον καί εὐθύνη τῶν ἐπισκοπικῶν τούτων συνελεύσεων θά εἶναι ἡ μέριμνα διά τήν φανέρωσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἀνάπτυξιν κοινῆς δράσεως ὄλων τῶν ὀρθοδόξων ἐκάστης περιοχῆς πρὸς θεραπείαν τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων ὀρθοδόξων, κοινήν ἐκπροσώπησιν πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἔναντι τῶν ἑτεροδόξων καί τῆς ὅλης κοινωνίας τῆς περιοχῆς, καλλιέργειαν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ. Αἱ ἐπί τῶν θεμάτων τούτων ἀποφάσεις θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν τῶν <Ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωποῦνται εἰς τήν συγκεκριμένην Συνέλευσιν.
3. Αἱ περιοχαί, εἰς τὰς ὁποίας θά δημιουργηθοῦν εἰς ἕν πρῶτον στάδιον Ἐπισκοπικαί συνελεύσεις, ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:
- i. Βόρειος καί Κεντρική Ἀμερική.
 - ii. Νότιος Ἀμερική.
 - iii. Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία καί Ὡκεανία.
 - iv. Μ. Βρεταννία καί Ἴρλανδία.
 - v. Γαλλία.
 - vi. Βέλγιον, Ὀλλανδία καί Λουξεμβούργον.
 - vii. Αὐστρία.
 - viii. Ἴταλία καί Μάλτα.
 - ix. Ἑλβετία καί Λιχτενστάϊν
 - x. Γερμανία.
 - xi. Σκανδιναυϊκαί Χῶραι (ἐκτός τῆς Φιλλανδίας).
 - xii. Ἰσπανία καί Πορτογαλία.

Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Διασποράς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τήν Διασποράν καί ἔχουν ἐνορίας εἰς περισσοτέρας περιοχάς, θά εἶναι μέλη τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καί τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4. Εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κατ' ἀπόφασιν τῆς παρούσης Διασκέψεως, ἀνατίθεται ἡ εὐθύνη, ὅπως ὀλοκληρώσουν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τόν ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθέντα κανονισμόν λειτουργίας αὐτῶν καί ἐφαρμόσουν αὐτόν τό ταχύτερον δυνατόν καί ὅπωςδῆποτε πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.
5. Αἱ Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις δέν ἀποστεροῦν ἀπό τοὺς Ἐπισκόπους μέλη αὐτῶν ἀρμοδιότητος διοικητικοῦ καί κανονικοῦ χαρακτήρος οὔτε περιορίζουν τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τήν Διασποράν. Αἱ Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τήν διαμόρφωσιν κοινῆς θέσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, τοῦτο οὐδόλως ἐμποδίζει τοὺς Ἐπισκόπους μέλη, οἱ ὁποῖοι μένουσιν ὑπόλογοι εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν Ἐκκλησίας, νά ἐκφράσουν τὰς ἀπόψεις τῶν ἰδικῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐνώπιον τοῦ ἔξω κόσμου.
6. Οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων συγκαλοῦν καί προεδρεύουν πασῶν τῶν κοινῶν συνάξεων τῶν ἐπισκόπων τῆς περιοχῆς αὐτῶν (λειτουργικῶν, ποιμαντικῶν, διοικητικῶν κ.λπ.). Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἀπαιτοῦντα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διά τὰ περαιτέρω κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα.

7. Αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δεσμεύονται, ὅπως μὴ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας δυναμένας νά παραβλάψουν τήν ὡς ἄνω διαγραφομένην πορείαν πρὸς κανονικὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῆς Διασπορᾶς, θά πράττωσι δέ πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ὀμαλῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Διασπορᾷ.

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης, πρόεδρος

† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

† ὁ ἐν Δυτικῇ καὶ Κεντρῷᾳ Εὐρώπῃ Ἰωάννης

† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος

† ὁ Βολοκολάμσκ Ἰλαρίων

† ὁ Μπάτσκακς Εἰρηναῖος

† ὁ Ὀλτενίας Εἰρηναῖος

† ὁ Ρούσσης Νεόφυτος

† ὁ Ζουκδίδι καὶ Τσαῖσι Γεράσιμος

† ὁ Πάφου Γεώργιος

† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† ὁ Σιεματίσε Γεώργιος

† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης

† ὁ Κομάρνο Τύχων

† ὁ Ἑλβετίας Ἱερεμίας, γραμματεὺς